

1573347

Іван Овечко

Фрагменти
з автобіографії

Моїм дітям,
внукам і правнукам

З М І С Т

Там, де я народився.....	7
Донбас – притулок-сховище для переслідуваних	13
Питання: ким мені стати – вчителем чи морським офіцером?.....	15
У пошуках справедливості.....	17
Але життя мусить іти далі.....	20
Рецепт для безпеки – не засиджуватись.....	23
Пішки через усю Лівобережну Україну.....	25
Назад – у рідне село.....	31
У Німеччині – під час і після війни.....	34
“Ти був чужий – Бразилія приймає тебе як свого”.....	37
Москатом із жіночими блузками.....	40
“Не хлібом єдиним...”.....	42
“Протектор” і “Амполіта”.....	45
Чудова країна – чудовий народ.....	48
Дещо про “писані” й “неписані” закони.....	51
Скільки вовка не годуй – він все в ліс дивиться.....	52
Їхати чи не їхати?	54
Сан-Пауло – Нью-Йорк.....	55
Моя нова професія – закроювач.....	57
Назад – в Сан-Пауло	59
І знову – на роздоріжжі	60
Прощай назавжди, Бразиліє! Прощай, Сан-Пауло!.....	63
Слово про цибулю, “дурня” й інше.....	64
Мої майже дві “п”ятирічки” в Каліфорнії.....	66
Найбагатше весілля в історії українців Лос-Андж.....	70
Кроючи, пишу вірші або пишучи вірші – крою.....	73
І знову – “чим вовка не годуй...”.....	74
“Бог – не без милости, козак – не без долі”.....	75
Ще одна нагода	77
На шляху до постійного вчителювання.....	79
Чекаючи і шукаючи щастя.....	80
Пробуючи в Каліфорнії	81
Старим автом – через Скелясті Гори.....	83

Найкращі роки в моєму житті.....	85
Мій брат Семен – майстер на всі руки.....	87
Як довго жити в чужій хаті?.....	89
В Українському Університеті в Мюнхені.....	90
“Дні чужих мов” у нашому університеті.....	91
“Дисидентський рух” і “Культура народів ССРСР”...92	
Живемо ніби в місті, а майже на селі, і...видаємо...95	
“Украпрес” – огляд української преси.....	96
“Ukraine & Ukrainians”.....	97
Відхід у Вічність Дружини Марії.....	97
В Аврорі, Кольорадо.....	100
Замість ПІСЛЯМОВИ.....	101
Зміст.....	102